

EXÉCUTIFS — EXECUTIEVEN

VLAAMSE GEMEENSCHAP — COMMUNAUTE FLAMANDE

MINISTERIE VAN DE VLAAMSE GEMEENSCHAP

26 OKTOBER 1989. — Omzendbrief, Wet 22 december 1986. — Decreet 1 juli 1987. — Statutenwijzigingen

Aan de Voorzitters van de Intercommunale Verenigingen met zetel in het Vlaamse Gewest

Mevrouw de Voorzitter,
Mijnheer de Voorzitter,

In het *Belgisch Staatsblad* van 26 juni 1987 verscheen de wet van 22 december 1986 betreffende de Intercommunales. Deze wet vervangt de wetten van 8 augustus 1897, 1 juli 1899, 18 augustus 1907 en 1 maart 1922. Tevens zijn uiteraard alle desbetreffende uitvoeringsbesluiten en omzendbrieven die hiermee in verband stonden, vervallen.

Deze omzendbrief vervangt die van 29 april 1988 van mijn geachte ambtsvoorganger omdat gebleken is dat enkele verbeteringen aan de onderrichtingen dienen aangebracht te worden met betrekking tot de artikelen 8 en 23 van de wet van 22 december 1986.

De verenigingen van gemeenten die opgericht zijn krachtens deze inmiddels opgeheven wetten, moeten hun statuten in overeenstemming brengen met de bepalingen van de nieuwe wet van 22 december 1986, binnen twaalf maanden die volgen op de inwerkingtreding ervan, hetzij uiterlijk op 5 juli 1988. Het merendeel der jaarvergaderingen valt voor deze vervaldatum, zodat die gelegenheid kan worden aangegrepen om de vereiste aanpassingen door te voeren. Met het oog daarop acht ik het nuttig aan de Intercommunale Verenigingen die, krachtens het decreet van 1 juli 1987 betreffende de werkwijze van, de controle op en de vaststelling van het ambtsgebied van Intercommunales, aan het toezicht van de Vlaamse Gemeenschap onderworpen zijn, volgende bijkomende informatie te verstrekken. Hierbij wordt de indeling gevolgd van de wet van 22 december 1986, verder aangeduid als de wet.

1. Aard en oprichting van de Intercommunale Verenigingen : artikels 1 tot en met 9 van de wet.

Het principe dat de Intercommunale Verenigingen, ongeacht hun vorm en doel, publiekrechtelijke rechtspersonen zijn, blijft gerespecteerd. Wel blijven de bepalingen van de vennootschapswet op hen van toepassing, tenzij zij de rechtsvorm aannemen van een vzw. Afwijkingen zijn slechts toegestaan op grond van de bijzondere aard van de verenigingen en voor zover er in de statuten melding van wordt gemaakt.

In verband met de krachtens artikel 4 van de wet opgelegde verplichte vermeldingen in de statuten kan het volgende worden aangestipt. De nauwkeurige aanwijzing van de vennoten noodzaakt een statutenwijziging bij elke nieuwe toetreding of uittreding. Enige soepelheid is hier aangewezen. De voorlopige aanpassing van de bij de statuten gevoegde lijst der vennoten door het daartoe bevoegde bestuursorgaan, kan ter goedkeuring worden voorgelegd aan de jaarvergadering die de definitieve wijziging aanbrengt, en zonder dat hierdoor het overeenkomen tijdstip van de toetreding of de uittreding beïnvloed wordt.

Met betrekking tot de volmachten waarvan de leden van de bestuurs- en de controleorganen drager kunnen zijn, gelden de bepalingen van artikel 5 van het decreet van 1 juli 1987. Op grond van artikel 12 van de wet en van artikel 84bis van de gemeentewet kunnen geen volmachten voor collega's aanvaard worden in hooft van de vertegenwoordigers op de algemene vergaderingen.

De mededeling aan de vennoten van alle documenten die bestemd zijn voor de algemene vergadering moet uiteraard vooraf geschieden. Voor de bijkomende meldingsplicht aan alle leden van de gemeenteraden van de aangesloten gemeenten, waarvan sprake is in artikel 24 van de wet, geldt daarentegen niet dezelfde strikte regeling. De statuten moeten hiervoor wel een termijn bepalen; gelet op het eerder informatief karakter van deze mededeling en op het feit dat de bedoelde documenten dan ook een definitief karakter moeten hebben, is een toezending na de jaarvergadering aanvaardbaar. Niets helet overigens de gemeenteraadsleden vooraf inzage te nemen van al de documenten die aan hun gemeente, als vennoot, zijn voorgelegd.

Bij de nauwkeurige aanduiding van de wijze van bestemming van het resultaat, kan een verwijzing worden ingelast naar artikel 7 van het decreet van 1 juli 1987 en naar de daarin opgenomen voorschriften.

De wijze van vereffening van de vereniging moet statutair omschreven worden. Het volstaat niet de zorg hiervoor zonder meer over te laten aan de algemene vergadering. In voorkomend geval kan, onverminderd de bepalingen van de wet zelf, op de regeling van de vennootschappenwet een beroep worden gedaan. Er moet steeds voor ogen gehouden worden dat het college van vereffenaars als bestuursorgaan onderworpen is aan de voorwaarden van samenstelling en stemming omschreven in hoofdstuk II van de wet.

De maximumduur van een Intercommunale Vereniging is voortaan vastgesteld op 30 jaar, onverminderd eventuele verlengingen. Voor de meeste verenigingen schept dit geen problemen. Indien echter momenteel statutair een langere bestaansperiode is vastgelegd, is een regeling afhankelijk van de vooropgestelde einddatum : valt die later dan dertig jaar na de afloop van de aanpassingsperiode van artikel 29 van de wet van 22 december 1986, dit wil zeggen op 5 juli 1988, dan moet hij worden teruggebracht tot de dag van het verstrijken van die termijn.

Valt de vooropgestelde einddatum voor het verstrijken van die dertigjarige periode, dan kan beslist worden ofwel die einddatum te behouden, ofwel nu reeds een verlenging voor dertig jaar te bedingen. In het laatste geval moet evenwel artikel 21 van de wet worden toegepast, wat betekent dat de gemeenten, slechts gebonden zijn tot de oorspronkelijke einddatum.

Artikel 8 van de wet regelt de voortijdige uittredingen. Hierbij is sprake van schadevergoedingen : de wetgever heeft immers de voortijdige uittreding als eenzijdige contractbreuk beschouwd.

Het tweede lid van artikel 8 handelt in het bijzonder over de voortijdige uittreding wegens rationalisatie.

De rationalisatie drong zich op sinds de samenvoegingen van de gemeenten en de grenswijzigingen, verwezenlijkt bij koninklijk besluit van 17 september 1975.

Deze rationalisatie is dan ook één der belangrijkste doelstellingen van de wet van 22 december 1986. Vandaar dat de wetgever erin voorzien heeft dat de gemeente, die zich in dergelijk geval bevindt, zonder verwijl uit een Intercommunale kan treden, om de betrokken activiteit toe te vertrouwen aan een enkele intercommunale of regie, voor haar gehele grondgebied, niettegenstaande iedere andersluidende statutaire bepaling.

De mogelijkheid om tot rationalisatie over te gaan is in de ogen van de wetgever zo belangrijk dat hij bepaald heeft dat de gemeenten, bij gebrek aan instemming van de belanghebbende partijen, eenzijdig hiertoe kunnen beslissen.

De uittreding wordt effectief en de door de gemeente aangeduide Intercommunale of Regie oefent de activiteit uit vanaf het ogenblik vermeld in de gemeenteraadsbeslissing, ongeacht de eventuele procedure tot bepaling van het bedrag van de schadevergoeding.

Artikel 9 van de wet bepaalt dat de publiekrechtelijke vennoten in een Intercommunale Vereniging zich slechts verbinden tot beloop van een bepaalde som. Nieuw is dat over statutenwijzigingen die bijkomende verplichtingen of verminderingen van rechten meebrengen beraadslaagd en beslist moet worden door de gemeenteraden van de aangesloten gemeenten. Er moet geen afzonderlijke goedkeuring meer worden verleend. Uitsluitend de algemene vergadering van de vereniging kan de statutenwijzigingen goedkeuren.

De nu wettelijke voorgeschreven verplichting van gemeentelijke beraadslagen mag er evenwel niet toe leiden dat de algemene vergadering haar bevoegdheden niet zou kunnen uitoefenen. Er kan niet aanvaard worden dat de gemeenten de hun verleende inspraak zouden misbruiken om de normale werking van een Intercommunale Vereniging lam te leggen, door zich te onthouden van beraadslaging en beslissing. Er mag statutair een clause worden ingelast die de uitvoering van lid 2 van artikel 9 van de wet aan een bepaalde termijn bindt. Het moet dan wel gaan om een redelijke termijn die de gemeenten ruime mogelijkheden biedt vooraf met kennis van zaken het dossier in de gemeenteraden voor te brengen. Indien een gemeente niettemin nalaat binnen deze termijn haar prerogatieven uit te oefenen wordt zij geacht zich te onthouden in de algemene vergadering.

2. Organen van de Intercommunale Vereniging : artikels 10 tot en met 19 van de wet.

De algemene vergadering, de raad van bestuur en het college van commissarissen zijn de verplichte organen in een Intercommunale Vereniging.

De aan de gemeenten toekomende meerderheid van stemmen in de verschillende organen van de vereniging kan leiden tot een statutaire beperking van de stemmen van de eventuele andere vennoten. Het gemeentelijke voorzitterschap is niet beperkt tot de titel, maar betekent ook de effectieve uitoefening van de functie, zodat bij afwezigheid van de voorzitter, een andere gemeentelijke vertegenwoordiger haar of zijn taak waarneemt.

De beperking tot de gemeenteraadsleden, burgemeesters en schepenen, van de aan de gemeenten voorbehouden mandaten, zowel in de algemene vergadering als in de raad van bestuur en in het college van commissarissen geldt logischerwijze ook voor dezelfde mandaten in structuren (zoals bv. directiecomités) die door voornoemde zijn opgericht en waaraan beslissingsbevoegdheden zijn toegekend. Het verlies van rechtswege van het mandaat, bij verlies van de hierboven aangehaalde hoedanigheid, is nu reeds in de meeste statuten voorzien. Deze bepalingen gelden niet in geval van vernieuwing van de gemeenteraden. Dan blijven alle mandaten verder lopen tot de eerstvolgende algemene vergadering, waarna zij onmiddellijk vervallen. Hierbij moet worden aangestipt dat in het laatste geval alle mandaten bedoeld worden en niet enkel deze die voorbehouden zijn aan de gemeenten-vennoten. Voor het overige gelden de klassieke verbodsbepalingen inzake belang en verwantschap, aangevuld met een bijzondere onverenigbaarheid voor wie zitting heeft in de organen van de beheers- of concessiehoudende maatschappijen.

Niets verzet zich tegen een uitbreiding van deze onverenigbaarheid tot de personeelsleden van bedoelde maatschappijen. De statutaire regeling terzake moet duidelijk zijn.

In verband met het voorbehouden van de gemeentelijke mandaten in de raden van bestuur en in de colleges van commissarissen aan de gemeenteraadsleden, burgemeesters en schepenen, bepaalt artikel 31 van de wet dat deze regeling pas in voege treedt op 1 juli 1989. Tot de eerste algemene vergadering volgend op de vernieuwing van de gemeenteraden na de verkiezingen van 1988, kunnen de huidige titularissen hun mandaat blijven bekleden, ook indien hun kwalificatie niet beantwoordt aan de nieuwe vereisten. Daarentegen moeten de vertegenwoordigers op de algemene vergaderingen zelf nu reeds behoren tot de genoemde categorieën. Hier dient strikt op gelet bij de eerstkomende bijeenroeping van een algemene vergadering.

Naast de colleges van commissarissen, waarvan het aantal bij voorkeur beperkt wordt gehouden, moet minstens één commissaris-revisor in iedere Intercommunale Vereniging aanwezig zijn. Deze reeds in de vennootschappenwet neergeschreven verplichting is nu ook in artikel 14 van de wet opgenomen en geldt dus ook voor de intercommunales met de rechtsvorm van een vzw. De taak en bevoegdheden van de commissaris-revisor zijn duidelijk omschreven in de vennootschappenwet, en zijn optreden is onafhankelijk van dat der gewone commissarissen. Statutair kan een regeling worden uitgewerkt om het toezicht op een specifieke wijze te structureren, met eerbiediging van de wettelijke voorschriften op het vlak van het bedrijfsrevisoraat. Zo kan, gelet op de onafhankelijkheid van de commissaris-revisor, het laatste lid van artikel 14 van de wet uitsluitend op de gewone commissarissen betrekking hebben.

Bij de stemmingen in de bestuurs- en controleorganen is steeds een dubbele meerderheid vereist. De verwijzing in de statuten naar artikel 70 van de vennootschappenwet, op grond van artikel 17 van de wet is vooral bedoeld om de regel van een drievierdemerderheid bij statutenwijziging veilig te stellen. Noch van artikel 70 noch van artikel 73, tweede lid, van de vennootschappenwet kan worden afgeweken. Het in tal van statuten nu reeds bestaande stelsel van een negatief geformuleerde bescherming van bepaalde groepen niet-gemeentelijke Vennoten bij stemmingen in de raden van bestuur en de algemene vergaderingen, is aanvaardbaar in het licht van het tweede lid van artikel 17 van de wet, dat beoogt de belangen van de minoritaire vennoten veilig te stellen. Er moet echter steeds in de statuten op gelet worden dat aan het principiële overwicht van de gemeenten niet wordt geraakt.

De bijzondere bepalingen van artikel 19 van de wet kunnen uitsluitend worden toegepast indien de provincie, die als vennoot voldoet aan de in § 1 van dat artikel gestelde voorwaarden, een beroep doet op de mogelijkheid de voorziene afwijkingen op algemene bepalingen van de wet statutair te bedingen. De provincie is daar evenwel niet toe verplicht en kan afzien van de toepassing van artikel 19 van de wet.

De provincieraad moet hier, voor de algemene vergadering van de vereniging zich over de statutenwijziging uitspreken, een duidelijk standpunt innemen.

Ook moet nog de aandacht gevestigd worden op artikel 6 van het decreet van 1 juli 1987. Vanzelfsprekend moeten alle intercommunale verenigingen zich schikken naar de regelen die op het vlak van de vergoedingen door de Executieve zullen worden uitgevaardigd.

3. Toezicht op de Intercommunale Verenigingen.

Het toezicht op de intercommunales is geregeld door het decreet van 1 juli 1987 waarover verder nog verduidelijkingen worden verstrekt.

4. Verlenging, ontbinding en vereffening van de Intercommunale Verenigingen.

Voortaan wordt over de verlenging beslist door de vertegenwoordigers van de vennoten op de algemene vergadering, en niet meer door de gemeenteraden. Uiteraard gelden tussen de vennoten en hun vertegenwoordigers de klassieke rechtsregelen van de lastgeving, maar het beslissingsrecht berust nu in ieder geval bij de vereniging zelf.

Nieuw is ook de mogelijkheid van meerdere verlengingen, die niet noodzakelijk dezelfde termijn behelzen. Nooit mag evenwel een dertigjarige periode overschreden worden.

Er moet evenmin gewacht worden op het verstrijken van de lopende periode om tot een verlenging te beslissen.

Over de vroegtijdige ontbinding moeten de gemeenteraden van de aangesloten gemeenten zich in ieder geval uitspreken, en hun beslissingen zijn doorslaggevend.

In artikel 23 van de wet worden dan verder de gevolgen geregeld van een ontbinding, de niet-verlenging en de uittreding. In de statuten kan expliciet dezelfde regeling worden opgenomen, waarbij voor de af te sluiten overeenkomsten in verband met de overname van het personeel en de bestemming van de gemeenschappelijk gebruikte installaties en inrichtingen geen gedetailleerde bepalingen gewenst zijn.

Afhankelijk van ieder concreet geval afzonderlijk moet hier aan de betrokken partijen ruimte gelaten worden om specifieke oplossingen te bekomen.

De artikelen 8 en 23 van de wet hebben betrekking op twee verschillende situaties, en dienen derhalve niet in samenhang gelezen te worden.

Artikel 23 maakt deel uit van hoofdstuk IV van de wet dat als opschrift heeft : « De verlenging, de ontbinding en de vereffening van de intercommunales » en regelt in het bijzonder de overname van de installaties en van het personeel, in het geval van ontbinding, niet verlenging van of uittreding uit de Intercommunale; het gaat hier om de uittreding bedoeld in artikel 21, 2e lid, van de wet met name de uittreding van een vennoot in geval van verlenging van de intercommunale, dit is bij het verstrijken van de in de statuten bepaalde termijn van de intercommunale.

Artikel 8 van de wet daarentegen regelt de voortijdige uittredingen. Het is dan ook uitgesloten dat artikel 23, 3e lid van toepassing zou zijn op het geval van de uittreding wegens rationalisatie zoals bedoeld in artikel 8, 2e lid van de wet.

5. Diverse bepalingen.

De weerslag op de statuten van hoofdstukken V en VI van de wet is minder groot. Er kan nogmaals worden onderstreept dat de boekhoudwetgeving moet nageleefd worden, ook indien de rechtsvorm van een vereniging zonder winstoogmerk is aangenomen. De mededelingsplicht van de jaarrekeningen en bijhorende documenten aan de gemeenteraadsleden is reeds eerder behandeld.

* *

Het toezicht op de intercommunale waarvan het ambtsgebied volledig binnen de grenzen van het Vlaamse Gewest valt, wordt geregeld door het decreet van 1 juli 1987, dat belangrijke vernieuwingen aanbrengt, zowel inzake het toezicht zelf als wat betreft de wijze waarop het wordt uitgeoefend. Hierbij kunnen de volgende verduidelijkingen helpen mogelijke misverstanden uit de weg te ruimen.

— Aan het bijzonder toezicht zijn, krachtens artikel 8 van het decreet, nog uitsluitend onderworpen de oprichting van een Intercommunale Vereniging, haar statuten en de eventuele bijlagen die krachtens de statuten integraal deel uitmaken van deze laatste, de statutenwijzigingen en de overeenkomsten, zowel tussen gemeenten onderling als tussen gemeenten en Intercommunale Verenigingen of tussen laatstgenoemden onderling.

In al die gevallen is een goedkeuring vereist. Daartoe neemt de Vlaamse Executieve een besluit binnen negentig kalenderdagen na de ontvangst van het verzoek tot goedkeuring. Verstrekt deze termijn zonder dat een besluit betekend is, dan is de goedkeuring verworven.

De verzoekende partijen hebben er uiteraard alle belang bij hun aanvraag tot goedkeuring zo spoedig mogelijk in te dienen. Met betrekking tot de inrichting schrijft artikel 12 van het decreet voor dat het preconstitutieel orgaan van de vereniging vooraf een toelichtende nota moet indienen met het oog op de vaststelling van het ambtsgebied van de vereniging.

Onder preconstitutieel orgaan moet hier worden verstaan het orgaan dat door de toekomstige vennoten is opgericht om de voor de oprichting van een vereniging vereiste werkzaamheden voor te bereiden. De toelichtende nota is een informatief document dat aan de toezichthoudende overheid wordt voorgelegd.

Het is op het ogenblik van het verzoek voor goedkeuring van de oprichting dat de Vlaamse Executieve aan de hand van de toelichtende nota haar beslissing zal nemen. Het verzoek tot oprichting dient te gebeuren aan de hand van de notulen van de oprichtingsvergadering. Zo ook moeten voor de goedkeuring van de statuten en de statutenwijzigingen, de notulen van de algemene vergadering die daarover heeft beslist worden voorgelegd, eventueel samen met de gemeenteraadsbesluiten waarvan sprake is in artikel 9 van de wet. Voor een verzoek tot goedkeuring van overeenkomsten moeten en de tekst van de overeenkomst en de besluiten van de bevoegde organen van de betrokken partijen worden voorgelegd. De termijnen voor vernietiging door de provinciale overheid en de toezichthoudende overheid op de intercommunales mogen in zulk geval gelijktijdig lopen; de toezichthoudende overheid op de intercommunales zal evenwel met haar beslissing wachten tot de termijnen nodig voor dit toezicht vanwege de provinciale overheid verstreken zijn zonder enige moeilijkheid.

— De provincie is in de nieuwe organisatie niet langer met een opdracht van toezicht belast. De voorkeur werd gegeven aan haar vrij belangrijke rol als vennoot in tal van intercommunales. Het behoud van die rol is niet verenigbaar met enige tussenkomst op het vlak van het toezicht. De dossiers waarvan sprake in het decreet van 1 juli 1987 dienen dan ook rechtstreeks voorgelegd aan de Administratie voor Regionale en Lokale Besturen.

De artikels 9 en 10 van het decreet van 1 juli 1987 leggen de wettelijke normen vast waarbinnen het algemene toezicht dient uitgevoerd. Een ambt van Gewestcommissaris is hiertoe ingesteld door de Vlaamse Raad. De Vlaamse Executieve heeft het betrokken besluit genomen op 29 juni 1987 (*Belgisch Staatsblad* 4 september 1987) en de Directeur-Generaal van de Administratie voor Regionale en Lokale Besturen aangeduid.

Om de algemene controle in de praktijk uitvoerbaar te maken, kan de Gewestcommissaris zich laten bijstaan door ambtenaren van zijn administratie. Het schorsingsrecht en het mandaat van Gewestcommissaris zijn evenwel strikt aan de door de Vlaamse Executieve gemandateerde Directeur-Generaal voorbehouden.

De procedure van het algemene toezicht behelst in de eerste plaats een uitnodiging van de Gewestcommissaris op alle zittingen van de organen van de Intercommunale. De Gewestcommissaris zal in het kader van artikel 10 van het decreet oordelen of zijn aanwezigheid op een zitting van een orgaan van een Intercommunale al dan niet wenselijk is.

Deze uitnodiging moet schriftelijk worden betekend, ten laatste acht dagen voor de vergadering zelf. Onder uitnodiging dient verstaan : vermelding van datum, plaats en uur, de agenda van de vergadering, met eventueel de toelichtende documenten. Na de betrokken vergadering moet bij afzonderlijke zending, het volledig verslag van de vergadering worden opgestuurd, binnen een termijn van dertig kalenderdagen, vergezeld van eventuele nota's en documenten ter zitting rondgedeeld en die de genomen beslissingen verantwoordt. Het is in ieders belang de vooropgestelde termijnen te respecteren teneinde zo vlug mogelijk volledige rechtszekerheid over de beslissingen te verwerven.

Om een doeltreffende controle op het vervullen van deze formaliteiten te vergemakkelijken, is het aan te raden om per jaar en per beraadslagend orgaan, de zittingen doorlopend te nummeren. Bovendien verschaft een overzicht, bij de aanvang van ieder boekjaar, van de volgorde en de data van de verschillende vergaderingen een duidelijk beeld van de werking van de vereniging, waarbij aan de hand van dergelijke kalender een voorafgaand inzicht in de naleving van de voorschriften inzake toezending mogelijk is.

— De termijnen voor schorsing van de besluiten van de Intercommunale Verenigingen zijn verschillend naargelang het gaat om de goedkeuring door de vennoten van de jaarrekening, of om andere besluiten. In het eerste geval zijn het driehonderd kalenderdagen, in alle andere gevallen dertig kalenderdagen, telkens ingaand op de dag van de kennisgeving aan de Gewestcommissaris. Een gelijkaardig onderscheid geldt voor de termijnen van de vernietiging. Zulks toont het belang aan dat wordt gehecht aan de jaarrekening en aan het grondige onderzoek hiervan. Een jaarverslag, met er bijgevoegd de balans, de resultatenrekening en een summiere toelichting, volstaan niet. Documenten en stukken die op de rekening betrekking hebben zoals een tabel van de nog af te lossen leningen en een samenvatting van de jaarlijkse herwaarderingstabel vormen een wezenlijk bestanddeel van het dossier.

— Met betrekking tot de andere besluiten die moeten toegezonden worden op grond van artikel 10 van het decreet, gelden nog de volgende bemerkingsen. Als het om een aangelegenheid gaat die ook onder toepassing valt van het bijzonder toezicht zoals een statutenwijziging, dan heeft uiteraard de termijn van artikel 8 van het decreet voorrang.

— Krachtens artikel 11 van het decreet, kan door de Executieve een Bijzonder Gewestcommissaris worden benoemd bij die Intercommunale Verenigingen die zich bevinden in de voorwaarden in hetzelfde artikel gesteld. Deze Bijzondere Gewestcommissaris zal in dat geval niet alleen de bevoegdheden van de Gewestcommissaris overnemen, maar hij moet bovendien zorgen voor de uitvoering van de maatregelen die niet werden getroffen of van de verplichtingen waaraan niet werd voldaan. Zijn opdracht zal door de Executieve steeds nauwkeurig omschreven worden.

Bovenstaande verduidelijkingen moeten leiden tot een optimale toepassing van de nieuwe, versoepelde procedures van toezicht op de Intercommunale Verenigingen. Naarmate de bepalingen worden toegepast zal ook de vertrouwde met het stelsel toenemen.

De overgangsperiode waarvan sprake is in artikel 13 van het decreet, is verstreken op 27 januari 1988. Op dat ogenblik zijn alle beslissingen die de Intercommunale Verenigingen hebben getroffen vóór 6 juli 1987 en die nog aan het toezicht krachtens de wetten van 18 augustus 1987 en van 1 maart 1922 waren onderworpen, van rechtswege uitvoerbaar geworden.

Anderzijds moeten de statutenwijzigingen die worden opgelegd door de nieuwe wet, door de algemene vergaderingen worden goedgekeurd vóór 6 juli eerstkomend, op gevaar de sanctie op te lopen bepaald in artikel 20, § 2, van de wet.

Terzelfdertijd moet ook de samenstelling van de Intercommunale Verenigingen in overeenstemming worden gebracht met artikel 2 van de wet.

In sommige Intercommunale Verenigingen moeten ook nog statutenwijzigingen worden aangebracht als gevolg van de recente wijzigingen in de vennootschappenwetgeving. Er kan van de gelegenheid gebruik gemaakt worden om deze wijzigingen gelijktijdig door te voeren.

(Get.) L. Van Deh Bossche

COMMUNAUTE FRANÇAISE — FRANSE GEMEENSCHAP

MINISTÈRE DE L'ÉDUCATION

Université de Liège. — Cours à conférer

Les cours suivants sont à conférer à l'Université de Liège :

- A. « Éléments de médecine légale » (2e épreuve du doctorat en médecine, chirurgie et accouchements, 15 h);
- « Compléments de médecine légale » (2e épreuve du grade de médecin hygiéniste, option : hygiène et santé publique, 15 h);
- « Médecine légale (première partie) » (1re licence en criminologie, 30 h);
- « Médecine légale (deuxième partie) » (a pour les docteurs en médecine, 2e licence en criminologie, 22 h 30 m + 10 h; b pour les autres étudiants, 2e licence en criminologie, 30 h);
- « Aspects économiques de la réparation du dommage corporel envisagé sur le plan national » (1re licence en médecine d'expertise, 6 h);
- « Aspects économiques de la réparation en assurance-maladie-invalidité » (1re licence en médecine d'expertise, 10 h);
- « Aspects médico-légaux de l'expertise » (2e licence en médecine d'expertise, 4 h);